

Türkiye Florası

Salvia blepharoclaena

Labiatae - Lamiaceae/Ballıbabagiller

Adaçayıların belki de en güzel olan bu tür ilk olarak 1955 yılında Sivas'tan Huber-Morath tarafından toplanmış olup, 1957 yılında Hedge ve Huber-Morath bilim dünyasına tanıtılmışlardır.

Bu bitki çok yıllık otsu olup tabanda odunsudur. Gövdeleri dik ve 10-30 cm boyundadır, sık salgılı tüylüdür. Yapraklar çoğunlukla tabanda toplanmıştır, parçalıdır, 3-5 çift teleksi yaprakçıklara sahiptir ve salgılı tüylüdür. Çiçekler sıçık sapi üzerinde dairesel olarak dizilmiş ve her bir dairede 2-6 çiçek bulunur.

Çanak yaprakları birleşik huni şeklinde 20-24 mm boyundadır, yeşil veya mor renklidir, meyve zamanında çanak yap-

rakları daha da uzar. Taç yapraklar birleşik iki dudaklıdır, genellikle beyaz renk hakimdir, alt dudakta menekşe renkli damarlar vardır. Çiçekleri oldukça iyi olup 40-50 mm kadardır.

Ciçeklenme zamanı haziran- temmuz aylarıdır. İç Anadolu'da yayılış gösteren ülkemize özgü endemik bir türdür. Sivas, Kırşehir, Nevşehir, Kayseri ve Karaman ilerindeki bozkırda kalker ve serpentin anayalarda 1000-1600 m ler arasında yetişmektedir. Asphodeline globufera, Ebenus laguroides var. laguroides, Astragalus condensatus, Stipa ehrenbergiana, S. holosericea, Thymus kotschyanus, T. sspyleus, Silene nuncupunda gibi bitkilerle birlikte yaşarlar.

Bozkırda yettiği için asırı otlatma olduğu takdirde türün geleceği tehlikeye girebilir. İri gösterişli beyaz çiçeklere sahip oldukları için süs bitkisi olarak yetiştirilebilir. Aynı zamanda gövde ve yaprakları salgılı tüylü olduğu için güzel kokulu uçucu yağlara da sahiptirler.

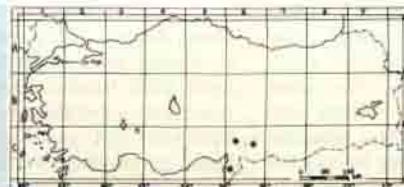
Bu türin yakın akrabası yine ülkemize özgü olan *Salvia cadmica*'dır. *S. cadmica*'dan yaprak saplarının sillili ve yaprakların üç segmentinin dikdörtgenimsi elips şeklinde olmasıyla kolayca ayılır.

Salvia indica L.

Labiatae - Lamiaceae/
Ballıbabagiller

Bu tür 1753 yılında Linnaeus tarafından bilim dünyasına tanıtılmıştır. Çok yıllık otsu bitkilerdir. Gövde 1.5 m'ye kadar boyanabilir, üst kısımlarda dallıdır.

Gövdemin alt kısımları seyrek salgısız tüylü, üst kısımları ise salgılı tüylüdür. Yapraklar basit genişçe yumurtalık şeklidir. Yaprak boyu 30 cm'ye, yaprak sapi da 10 cm'ye kadar çıkar. Gövde yaprakları sapsızdır. Çiçekler sıçık sapi üzerinde dairesel dizilmiş ve her dairede 4-6 çiçek bulunur. Her bir sıçık sapi 2-4 mm ve diktr. Çanak yap-

rakları çan şeklinde yaklaşık 10 mm boyunda sık salgılı tüylüdür. Taç yaprakları iki dudaklı olup yaklaşık 30 mm boyundadır. Üst dudak leylak, alt dudak koyu menekşe renginde ve kuvvetlice yandan basık, tüp beyaz ve kısalıdır. Ciçeklenme zamanı nisan- Mayıs aylarıdır. Güneydoğu Anadolu, Amonoslar ve Kahramanmaraş çevrelerinde 100-1500 m'ler arasında yayılış gösteren bu tür aynı zamanda Lübnan, Kuzey Irak ve Batı

İran'da da bulunur. Kalker kayalıklarda ve meşe ağaçlıklarında yetişen bu türün çiçekleri üç farklı renk içerdikleri için oldukça gösterişlidir. Ülkemizde yetişen hiçbir adaçayı türüne akrababığı yoktur.

Salvia hypargeia Fisch. & Mey

Labiatae/Lamiaceae- Ballıbabagiller

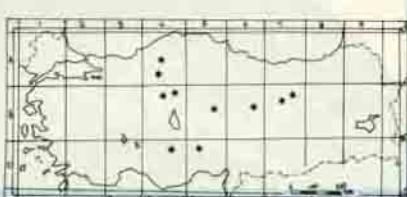
Adaçayı olarak bilinen cinsin aromatik kokulu ve gösterişli bir türdür. Bu tür ilk olarak 1849 yılında Kırşehir Kaman'dan Tchihatcheff tarafından toplanmış olup 1854 yılında bilim dünyasına tanıtılmıştır.

Çok yıllık küme halinde bulunan bir bitkidir. Gövdesi dik ve kuvvetlidir,

genellikle dalsızdır, 60 cm'ye kadar boyanabilir. Gövdemin alt kısımları yumuşak örümcek ağı şeklinde tüylü, üst kısımları ise salgılı tüylüdür. Yapraklar basit ve seritsidir, genellikle tabanda toplanmıştır. Yaprakların üst kısmı yeşilimsi, alt kısmı beyaz yünsü tüylüdür. Yaprak kenarları hemen hemen düz olup 4-8 cm boyunda, 0,5-1 cm enindedir. Çiçek durumundaki her dairede 4-8 çiçek bulunur. Çiçeklerin sapları 2-3 mm ve hemen hemen diktr. Çanak yapraklar

tüpü olup ciçeklenmede yaklaşık 10 mm, meyvelanmadı ise 12 mm'ye kadar çıkar, yünsü ve salgılı tüylüdür. Taç yaprakları yaklaşık 25 mm, mavimsi mordur, iki dudaklıdır, üst dudak orak şeklidir.

Ciçeklenme zamanı haziran ve temmuz aylarıdır. İç Anadolu'da marnı topraklar ile kırıçam ve tarla kenarlarında 800-2000 m'ler arasında yayılış gösteren endemik bir türdür. Orta Anadolu bozkırında ve tarla ağaçlıklarında yaygın olarak bulunan bu tür Helichrysum chionophilum, Salvia cryptantha, Galium incanum ssp. elatius, Thymus sspyleus, T. luecostomus, Campanula damboltiana, Asperula borrmuelleri gibi türlerle birlikte bulunurlar. Ülkemize öz-

gű olan bu türün yayılış alanı geniş olduğundan sınırlı herhangi bir tehlike altında değildir. Çiçekleri gösterişli olduğu için peyzaj açısından İç Anadolu çevresinde kullanılabilir.

Bu tür ülkemizde, Gaziantep, Urfa, Diyarbakır, Mardin, ülkemiz dışında da Kuzey Irak ve Suriye'de yayılış gösteren *Salvia montbretii* Bentham türünde yakındır. Ancak *S. montbretii*'nin yaprakları daha geniş (1-2 cm) ve çanak yaprakları daha büyütür (ciçeklenmede 15, meyvelenmede 18 cm).

Digitalis davisiana Heywood Scrophulariaceae/Sığırkuşruğulleri

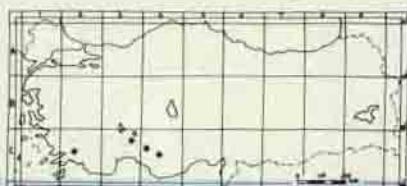

Yüksükotu diye bilinen bu cinsin iri sarı çiçekli gösterişli bir türüdür. Bu tür ilk olarak 1947 yılında Davis tarafından Alanya'nın kuzeyinden toplanmış olup 1949 yılında Heywood tarafından bilim dünyasına kazandırılmıştır.

Rizomlu çok yıllık otsu bir bitkidir. Gövde 30-70 cm, ince ve tüysüzdür. Gövdenin ortasında yer alan yapraklar şeritinden mızraklıya kadar

değisir, 7-12x 1-1.8 cm kadardır, tüysüzdür. Yaprak kenarları küçük testere dışlidir. Çiçek durumu salkım şeklinde, çiçekler seyrek dizilişlidir, çiçek saplarının gövde ile birleştiği yerlerde salgı tüyleri vardır. Çanak yaprakların lobları yumurtamsız dikdörtgenimsiye kadar değişir, ucu kütür, salgılı tüylüdür, 3-4 mm boyundadır. Taç yapraklar açık sarı renkli 28-41x 14-20 mm kadar olup çan şeklindeidir.

Çiçeklenme zamanı haziran, temmuz ve ağustos aylarıdır. Orta ve Batı Akdeniz Bölgesi'nde ibreli ormanların altında, 570-

1600 m'ler arasında kalker anayaya sahip alanlarda yayılış gösteren ülkemize özgü endemik bir türdür. Çiçekleri iri olduğu için peyzaj açısından kullanılabilir. Simgilik türün geleceği açısından bir tehdite yoktur. Bu tür Digitalis grandiflora'ya yakındır. Ancak D. grandiflora'nın yaprakları tüylü, çiçek durumu sık, çanak yapraklarının loblarının ucu sıvıdır.

Rhododendron ungernii-Orman Güllü, Komar Ericaceae/Fundagiller

Bu Orman Güllü (Komar) türü ilk olarak Ungern-Sternberg tarafından Artvin'den toplanmış olup Troutetter tarafından 1884 yılında bilim dünyasına tanıtılmıştır. Herdem yeşil ve kokulu olan bu orman güllü türü çal veya küçük ağaç formunda olup 7 m'ye kadar boylanabilir. Genç gövdeler tüylüdür. Yaprakları basitir, yaprak sapı 1-1.5 cm kadardır, yaprak ayası ters yumurtamsız olup 7.5-19 x 3-4.8 cm'dir, alt yüzü beyaz tüylü üst yüzü yeşildir, derimsidir. Çiçek durumunda 12-24 çiçek bulunur, çiçek sapları 3-4 cm

ve sık salgılı tüylüdür. Çanak yaprakların lobları 4-9 mm kadardır. Taç yaprakları beyazdan açık gül rengine kadar değişir, koyu damarlara sahiptir, huni veya çan şeklindeidir.

Taç yapraklarının ağız kısmı yaklaşık 3 cm capindadır, diskismi seyrek salgılı tüylüdür, tüp yaklaşık 2 cm, lob 1.5-2 cm kadar, lobların uç kısmı yuvarlak veya hafifçe girintiliidir. Erkek organ sayısı 10'dur. Yumurtalık sık salgılı ve salızsız tüylüdür. Meyva kapsüldür ve kapsül boyu 1.2 cm kadardır. Çiçeklenme zamanı haziran,

temmuz ve ağustos aylarıdır. Artvin, Rize ve Giresun'un doğu kesimlerinde yayılış gösteren bu tür Ladin (Picea orientalis), Kayın (Fagus orientalis) ve diğer orman gülleri ile

birlikte bölgede oldukça güzel topluluklar oluştururlar. Derin ve organik maddelerde zengin toprakları tercih eden bu tür, 850-2200 m'ler arasında Artvin ve Rize' nin doğu kesimlerinde yetişmekte olup reka-

bete dayanıklıdır. Güzel kokulu çiçeklere sahip oldukları için Karadeniz Bölgesi'nde peyzaj yönünden değerlendirilebilir. Zehirli bitkiler olduklarıdan arılar bu bitkilerden deli bal yapar.

Iris kirkwoodii Chaudhary Iridaceae/Süsengiller

Bu tür ilk olarak 1972 yılında Kirkwood ve Chaudhary tarafından Batı Suriye'den toplanmıştır. Aynı yıl Chaudhary tarafından diğer toplayıcı Kirkwood'in ismine izafeten bilim dünyasına tanıtılmıştır.

Bitki çok yıllık, rizomlu 50-60 cm boyundadır. Yapraklar 6-7 adet olup genişliği 0.5-0.8 cm kadardır. Çiçek saplarını saran yapraklıklar 6-12 cm kadardır.

Bu bitkilerde çanak ve taç yaprak ayırımı yoktur. Oldukça gösterişli çiçeklere sahiptirler. Çiçek altı parçadan oluşmuştur ve belirgin şekilde koyu mor veya meneke rengindedir. Aynı zamanda mavi ve be-

yaz zemin üzerinde koyu benekler vardır.

Çiçeklenme zamanı nisan-mayıs aylarıdır. Batı Suriye, Amanoslar, Hatay ve Kahramanmaraş çevrelerinde kalker kayaklı alanlarda, 750-1700 m'ler arasında yayılış gösteren bu tür, iri ve gösterişli çiçekleriyle peyzaj açısından son derece önemlidir.

Genellikle gösterişli çiçekleriyle dikat çeken süsenler park, bahçe ve me-

zarlıklarda çokça kullanılmaktadır. Ancak bu tür yaygın olmadığı için kullanılmamaktadır. Rizomlu oldukları için yetiştirilmesi de kolay olan bu türün peyzajda kazandırılması durumunda aranan bir süsen olacağı şüphesizdir.

Güneybatı Anadolu ve Kuzey Irak'ta yayılış gösteren Iris gatesii Foster türü ile yakın akrabaklıdır. Ancak I. gatesii'den mor renkli, kuvvetlice damarlı ve benekli çiçekleri ile kolayca ayılır. I. gatesii'de çiçekler küçük benekli ve krem renklidir.

H.Duman

Kaynak:
Davis, P.H. (ed.) Flora of Turkey and the East Aegean Islands, vol.6,7,8. Edinburgh University Press, Edinburgh, 1978-1984.

